№ 280. Łódź Poniedziałek 25 października 1920 roku. Rok III.

GŁOS POLSKI

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

Cena numeru pojedyńczego mrk. 3.

Adres Redakcji i Administracji: Piotrkowska 106. Telefon 199.

Redaktor, lub jego zastępca przyjmują wyłącznie od 5—8 po p.

Rękopisów niezamówionych Redakcja niezwraca.

W sprawie konwencji polsko-gdańskiej.

Gdańsk, 24 październ. (PAT) Dzienniki dzisiejsze donoszą z Paryża, że z powodu nieprzyjęcia przez delegację polską projektu konwencji polsko-gdańskiej, Rada ambasadorów zaprosiła wczoraj po południu po trzech przedstawicieli z każdej delegacji, to znaczy polskiej i gdańskiej na konferencję. Konferencja, w której wzięli także udział autorzy projektu konfencji Martyni i Caar, odbyła się pod przewodnictwem Le Rocha. Wynik konferencji niewiadomy.

Gdańsk, 24 październ. (PAT) Dzienniki tutejsze donoszą z Paryża, że p. Paderewski złożył wobec Rady ambasadorów deklarację, że stosownie do wskazówek rządu polskiego, delegacja polska nie może podpisać obecnego projektu konwencji z Gdańskiem. Pan Paderewski domagał się rewizji obecnego projektu.

Paryż, 24 październ. (PAT) Radjo. Donoszą, iż wobec trudności, jakie wyłoniły się w sprawie polsko-gdańskiej konwencja zostanie podpisaną jutro.

Gdańsk, 24 październ. (PAT) Do portu tutejszego wpłynęła eskadra wojenna angielska, złożona z trzech krążowników i kilku torpedowców.

Walka o Górny Śląsk.

Niemiecka autonomja Górnego Śląska.

Bytom, 24 października. (PAT). Rząd niemiecki ogłosił oficjalnie komunikat w sprawie autonomji dla Górnego Śląska. W sprawie tej doszło do porozumienia na posiedzeniu komisji dla spraw zagranicznych. Rząd przedłoży parlamentowi projekt ustawy, gwarantującej Górnemu Śląskowi po jego oświadczeniu się za przynależnością do Niemiec pełną autonomję, jako osobnego związkowego państwa Rzeszy, jeżeli ludność oświadczy się za taką autonomją. Ustawa w parlamencie będzie przyjęta, gdy wszyscy przedstawiciele stronnictw złożyli obowiązującą deklarację w tym duchu. Pisma berlińskie podają półoficjalnie, że między rządem z większością komisji doszło do porozumienia, iż autonomja będzie nadana, jeżeli dwie trzecie ludności górnośląskiej oświadczy się za tą autonomią, a to przez głosowanie, które ma być w tym celu przeprowadzone.

Bytom, 24 paźdz. (PAT). Według informacji z Berlina, inicjatorami i głównymi obrońcami autonomji dla Górnego Śląska byli centrowcy. Przeciwnikami socjaliści i liberali. — Rząd, a zwłaszcza rząd pruski sprzeciwiał się stanowczo temu projektowi. Jako główny atut za autonomją, zwolennicy jej przytaczali fakt, że Polska zapewniła Górnemu Śląskowi autonomję.

Niemiecka prasa centrowa na Górnym Śląsku objawia ogromną radość z powodu przyjęcia projektu autonomji. Miarodajne czynniki polskie na Górnym Śląsku nie przywiązują wielkiego znaczenia do tej decyzji, gdyż ludność górnośląska nauczona wiekową niewolą, wie co znaczą obietnice pruskie.

Walka o Górny Śląsk.

Ljon, 24 października. (PAT). Radjo. Berlińska „Vossiche Zeitung“ donosi o rzekomym systemie gwałtownej agitacji, uprawianej przez polaków na Górnym Śląsku przeciw duchowieństwu niemieckiemu. Zdaniem tego pisma polacy mieli już zająć na Śląsku Górnym wiele wikarjatów.

Bytom, 24 października. (PAT) „Gazeta Polska“ dowiaduje się z wiarogodnego źródła, że wybory do zarządów kościelnych zostały przez władze kościelne zakazane. Nowe wybory mają się odbyć dopiero po plebiscycie. Wybory te mogłyby wykazać olbrzymią przewagę ludności polskiej i wpłynąć na wahających się polaków przy plebiscycie i dlatego niemcy postarali się, aby wybory zostały odroczone.

Pomoc Prus dla Litwy.

Gdańsk. 24 października (PAT) Dzienniki gdańskie donoszą, że od dłuższego czasu, według wiarogodnych wiadomości, odbywa się tajny ruch przechodzenia granicy oraz przewożenia broni z Prus Wschodnich do Litwy kowieńskiej.

Żołnierze niemieccy spieszą na pomoc Litwie nietylko z Prus Wschodnich i Kłajpedy, ale także z głąb Niemiec. Werbunek odbywa się na wielką skalę na dworcach kolejowych. Od 12 bieżącego miesiąca odbywa się stała przesyłka regularnych oddziałów niemieckich z Prus Wschodnich na Litwę.

Oddziały te wymijają punkty bardziej ożywione, gdzie komisja ententy mogłaby je wyśledzić — Żołnierze przybywają w mundurach, oficerowie kolejami po cywilnemu. Amunicja i broń przewozi się wagonami. Żołnierze mają instrukcję zachować ścisłą tajemnicę, a wrazie zdemaskowania powiedzieć, że są mieszkańcami Kłajpedy i spieszą zaciągnąć się do litewskich oddziałów ochotniczych.

Oddziały te gromadzą się w punktach zbornych, gdzie czekają na nich oficerowie niemieccy i tworzą z nich oddziały bojowe, kierowane następnie na front polski lub, przeciw generałowi Żeligowskiemu.

Dnia 18 b. m. komisja międzysojusznicza wykryła znaczne transporty wojsk i amunicji, wskutek czego przyłapane oddziały odesłano z powrotem z granicy litewskiej do Niemiec.

Nowiny w kilku słowach.

— Szwedzkie dzienniki podają wiadomość o nadejściu z Rosji sowieckiej nowego transportu złota. Pewna jego część została następnie przesłana do Włoch na cele propagandy komunistycznej.

Walki w Rosji.

Bukareszt, 24 października.— (PAT) — Ukraińskie Biuro prasowe donosi: Przeważna część wojsk sowieckich opuściła już Odesę. — Powstańcy oblegają miasto od północy. Linja kolejowa Odesa — Żmerynka znajduje się aż po Bałtę w ręku powstańców ukraińskich.

Moskwa. 24 października (Pat) Rajo. — Dnia 21 b. m. została zajęta Czyta, ostatnie wielkie miasto, które było jeszcze w posiadaniu syberyjskich kontrrewolucjonistów. Siemionow uciekł w samolocie.

Helsingfors, 24 października, (Pat) — Wolff — Według ostatnich wiadomości z Rosji na front południowy wysłano trzy czwarte garnizonu petersburskiego. Dowódcy armji sowieckiej ujawniają wielkie zdenerwowanie i postępują bardzo surowo wobec oficerów, a do armji południowej przyjmują tylko specjalnie poleconych. Wiele wyższych stanowisk armji na froncie zostało obsadzonych przez podoficerów i szeregowców, których przekonania komunistyczne nie ulegają wątpliwości. Uciążliwe dla ludności utrzymywanie wielkiej armji sowieckiej budzi niezadowolenie wśród robotników.

Ultimatum rządu bolszewickiego.

Londyn, 24 październ. (PAT) Havas. „Times“ donosi z Konstantynopola, że rząd sowietów wystosował do rządu armeńskiego ultimatum, w którym żąda między innemi, prawa swobodnego korzystania z kolei armeńskich dla przewozu rosyjskich wojsk sowieckich, jakoteż wojsk tureckich nacjonalistów i wojsk republiki Aserbejdżanu. Ponadto rząd sowiecki domaga się, aby Armenja wypowiedziała traktat sewrski i zerwała stosunki z państwami koalicyjnemi. Armenja dała podobno na to ultimatum odpowiedź odmowną.

Wyjazd delegatów sowieckich z Berlina.

Nauen, 24 października. (PAT). Radjo. Delegaci sowieccy Zinowjew i Łosonowski opuścili Berlin dnia 23 b. m. Powrócą oni do Rosji przez Szczecin.

ABECADŁO DLA DOROSŁYCH.

(Ciąg dalszy).

Eros chcąc rozkochać Psyche
Erotyczną palnął mówkę...
Eh, westchnienie poszło ciche:
Eden dam — daj „Miljonówkę“.

Furda troski! W górę główkę!
Fortuny pchać trzeba koła..
Fundnij sobie „Miljonówkę“—
Frasobliwość zniknie z czoła!...

Gdy cię bieda gnębi, bracie,
Gdy ostatnie masz już stówki,
Góra złota czeka na cię,
Gdzie losują „Miljonówki“.

Henryk, Hieronim, Hilary
Hardo drą dziś w górę główki
Hela też jest pełna wiary...
Hurra! Premja „Miljonówki“.

d. c. n.

Burmistrz m. Cork żyje?!

Berlin, 24 października. (PAT). Radjo. Z Londynu donoszą: Burmistrz miasta Cork ujawnił wczoraj zupełną nieprzytomność. Odżywiają go sztucznie. Zgonu oczekują wkrótce.

Ruch śród górników Anglji, Francji i Niemiec.

Dokoła strejku górników angielskich.

Londyn, 24 październ. (PAT) Radjo. Komitet kolejarzy zaproponował wykonawczemu komitetowi górników odbycie dziś narady z delegacją kolejarzy. Członkowie komitetu wykonawczego federacji górników zawezwani do Londynu zbadają jutro propozycję kolejarzy. W czasie tej konferencji komitet zaproponuje odłożenie strejku do chwili, w której będzie już znany wynik zebrania tradeunionistów, mającego się odbyć w środę. Ministrowie i właściciele kopalń odbyli nieoficjalne narady, celem znalezienia podstawy dla obrad właścicieli kopalń, rządu i przedstawicieli robotników.

Londyn, 24 października. (PAT). Havas. Sytuacja pod względem społecznym jest niezmieniona. Panuje w dalszym ciągu spokój z wyjątkiem drobnych incydentów, wywołanych przez ekstermistów, pragnących rozszerzyć konflikt na inne gałęzie pracy, dla wyzyskania go w celu propagandy komunistycznej. Do największych rozmiarów propaganda doszła w obszarze hr. Walji.

Londyn, 24 października. (PAT). Havas. Pomiędzy związkiem górników a związkiem kolejarzy niezupełna panuje jednomyślność. Korespondent „Le Journal'a“ dowiaduje się, że w razie, gdyby komitet wykonawczy kolejarzy uchwalił strejk, to mogłoby to wywołać rozłam wśród kolejarzy, gdyż liczba przeciwników strejku jest bardzo poważna.

Paryż, 24 października. (PAT). Havas. „Petit Parisien“ donosi, że w Bradford 8000 robotników transportowych przerwało pracę.

Wiedeń, 24 października (Pat) „Neue Freie Presse“ donosi z Londynu, że strajk kolejarzy został na czas rokowań rządu z przedstawicielami górników wstrzymany.

Paryż, 23 paźdz. (PAT). Hav. Według ostatnich doniesień z Londynu, wypracowany przez rząd projekt rozwiązania konfliktu będzie prawdopodobnie przyjęty przez górników.

Ruch śród górników niemieckich.

Nauen, 24 października. (PAT). Radjo. Organ niezawisłych socjalistów „Freiheit“ określa odbywające się obecnie obrady nad stosunkami w kopalniach, jako walną walkę burżuazji z proletarjatem i proponuje, aby kopalnie przeszły na własność socjalnej unji węglowej. Dalej dziennik ten podaje program administracji, którego zasady przekraczają propozycje, postawione przez komisję socjalną. „Vorwaerts“ nazywa program ten środkiem agitacyjnym.

Ruch śród górników francuskich.

Berlin, 24 października. (PAT). Radjo. Z Paryża donoszą: Rada naczelna górników francuskich pertraktowała w sprawie nowego planu pracy górników i wyraziła nadzieję, że rząd przychyli się do układu i sprawa zarobków będzie rozwiązana pomyślnie.

Z Ligi Narodów.

Ljon 24 października (PAT) Radjo. Generalny sekretarjat Ligi narodów opuścił Londyn 27 b. m. i przeniósł się do Genewy.

Paryż, 24 października. (Pat) Wied. B. K. — Wczoraj toczyła się w dalszym ciągu konferencja Ligi narodów w sprawie trybunału rozjemczego. Z wiadomości o przebiegu obrad odnosi się wrażenie, że ostateczne postanowienia trzymają się ściśle postanowień traktatu pokojowego. Po południu odbyło się posiedzenie poświęcone budżetowi i sprawie ochrony mniejszości narodowych.

Komunikacja napowietrzna.

Libawa, 23 paźdz. (PAT). Rad. Łotewskie biuro prasowe z Rygi donosi: Hydroplan z Królewca przybył do Rygi z dwoma pasażerami i pocztą. Pomyślna ta próba wyłoniła myśl zaprowadzenia regularnej komunikacji napowietrznej między Rygą a Królewcem. Lot z Królewca do Libawy trwał jedną godzinę 30 m., a z Libawy do Rygi 2 godz. 5 min.

Piłsudski obywatelem honorowym Łodzi.

Onegdaj delegacja magistratu łódzkiego, złożona z tow. prezydenta Rżewskiego, wice-prezydenta Kiocmana i wice-prezydenta Wojewódzkiego; z Rady miejskiej: prezesa Remiszewskiego, wice-prezesa Idy Kozłolkiewiczówny, wice-prezesa Karna, wręczyła Naczelnikowi Państwa dyplom honorowego obywatelstwa w Łodzi.

Wręczając dyplom, prezes Rady miejskiej, Remiszewski, podkreślił zasługi Piłsudskiego w dziejach walk wyzwoleńczych i walki czynnej z najazdem.

Prezydent Rżewski w przemówieniu zaznaczył, że Łódź robotnicza, składając dyplom obywatelstwa honorowego m. Łodzi, oddaje jednocześnie hołd jednemu z tych, którzy ongi walczyli wśród klasy pracującej Łodzi za wolność i niepodległość. Dziś robotnik składa podziękowanie jednemu z pierwszych jej bojowników.

Przyjmując dyplom obywatelstwa honorowego m. Łodzi, Naczelnik Państwa wyraził życzenie przybycia do Łodzi w razie sprzyjających okoliczności.

Po przedstawieniu się delegacji zakończono uroczystość wręczenia dyplomu.

Dyplom jest wykonany przez architekta miejskiego, inż. Lisowskiego. Na tle lasu dymiących kominów, wschodzi promienne słońce. Niżej widnieje ratusz łódzki, dom, w którym aresztowano Piłsudskiego przy drukowaniu „Robotnika“, w perspektywie drukarnia, bostonka i rozsypane pisma.

Całość pomyślana oryginalnie, gustownie i artystycznie.

Trybunał Obrony Państwa.

Ogłoszono rozporządzenia Rady obrony państwa z dnia 11-go sierpnia 1920 roku o utworzeniu trybunału obrony państwa.

Celem badania i sądzenia wskazanych przez Radę obrony państwa, spraw o przestępstwa szczególnej wagi, przewidziane w ustawach karnych, połączone z niebezpieczeństwem lub szkodą dla obrony państwa, a popełnione bądź w polu, bądź wewnątrz kraju przez osoby cywilne lub wojskowe, piastujące stanowiska wyższe, tworzy się na czas istnienia Rady obrony państwa trybunał obrony państwa.

Trybunał obrony państwa jest czynny w miejscu urzędowania Rady obrony państwa w stałym składzie członków, którymi, prócz prezydenta trybunału lub jego zastępcy, są: 1) jeden z sędziów sądu najwyższego, 2) jeden z sędziów sądu wojskowego, 3) przewodniczący sejmowej komisji wojskowej, 4) dwaj delegaci rządu, z których jeden powinien posiadać wyższe wykształcenie w zawodzie wojskowym.

Członków trybunału obrony państwa z pośród sędziów sądu najwyższego i najwyższego sądu wojskowego wybierają właściwe sądy ze swego grona, delegatów rządowych zaś wyznacza Rada ministrów.

Stałego prezydenta trybunału obrony państwa i jego zastępcę wyznacza z pośród osób cywilnych Rada obrony państwa na wniosek Rady ministrów.

Godność członka trybunału obrony państwa, oraz ich zastępcy otrzymują ze skarbu zwrot kosztów podróży i djety za dni rzeczywistego urzędowania w wysokości, przypadającej urzędnikom państwowym drugiej kategorji płacy.

Czynności oskarżyciela przy trybunale obrony państwa pełni minister sprawiedliwości; może on zlecić swoje zastępstwo podsekretarzowi stanu lub innemu wyższemu urzędnikowi ministerjum sprawiedliwości, albo przedstawicielowi prokuratury przy najwyższym sądzie wojskowym.

Trybunał obrony państwa w zakresie prawa materjalnego stosuje w powierzonych sobie sprawach przepisy kodeksu karnego wojskowego lub przepisy ustaw karnych dzielnicowych, stosując się do danego przestępstwa.

Sposób postępowania określa sam trybunał obrony państwa, mając na względzie ogólne zasady ustawy postępowania karnego dla osób cywilnych, obowiązującej w miejscu przedsiębrania czynności urzędowej, oraz konieczność przyśpieszonego trybu postępowania.

Po decyzji trybunału obrony państwa, umarzającej sprawę lub przekazującej ją sądowi zwyczajnemu, minister sprawiedliwości może odwołać się do Rady obrony państwa w terminie 14-dniowym.

Zarządzeniom trybunału obrony państwa i jego delegatów w zakresie spraw, trybunałowi przekazanych, podlegają wszystkie władze, urzędy, organy oraz oddziały siły zbrojnej Rzeczypospolitej.

W postępowaniu przed trybunałem obrony państwa lub jego delegatami, prowadzącymi dochodzenia, urzędnicy i wojskowi nie mogą zasłaniać się tajemnicą urzędową.

O wywóz do Rosji.

Konferencje międzyministerjalne

Zawarcie traktatu z Rosją sowiecką nasuwa poważne obawy o masowy wywóz towarów na wschód, w następstwie tego wzrost drożyzny w kraju. Niezbędne są tu zarządzenia zapobiegawcze, któreby uniemożliwiły nielegalne tranzakcje paskarskie. Problem ten usiłują rozwiązać rząd i na temat ten odbywają się od szeregu dni konferencje międzyministerjalne. O dotychczasowych rezultatach prac otrzymujemy z miarodajnej strony następujące informacje:

Należy rozróżnić kresy wschodnie, które są obecnie pod zarządem Rzeczypospolitej od terytorjów, położonych za linją rozejmową. Co do pierwszych, pozwolenia na wywóz udziela zarząd terenów przyfrontowych, oraz etapów wojskowych. Zarząd ten będzie z jednej strony przeciwdziałał nadmiernemu wywozowi towarów, któreby mogły się przedostać poza nasze granice, z drugiej strony będzie się starał o zaopatrzenie wyniszczonych kresów wschodnich w najniezbędniejsze artykuły.

Obrót handlowy z Rosją i Ukrainą będzie podlegał komisji przywozu i wywozu. Ustanowione zostaną prawdopodobnie punkty, przez które odbywać się będzie obrót handlowy. Pożądany jest jedynie wywóz artykułów na wschód wzamian za surowce i cukier. Artykuły te znajdują się w Rosji południowej.

Najważniejszą sprawą jest ochrona granic i przeciwdziałanie nielegalnemu wywozowi, który wzbudza poważne obawy. W sprawie tej odbywają się konferencje przy udziale przedstawicieli ministerstw skarbu, spraw wewnętrznych i wojskowych.

Sytuacja w Hiszpanji.

Zdawaćby się mogło, że losy specjalnie ukochały Hiszpanję, oszczędzając jej okropności wojny, która całą Europę w krwi pogrążyła.

Neutralna Hiszpanja wiele mogła zyskać, wyprzedziwszy ekonomicznie, dzięki spokojnej pracy, inne państwa Europy. Nowe widoki korzyści i przymierzy otwierały się przed nią. A jednak dziś jest to jeden z najniespokojniejszych krajów Europy, rozszarpywany ciągłymi strejkami i zaburzeniami wewnętrznemi.

Wedle zdania hr. Romanonesa, Hiszpanja jest dotąd krajem nadzwyczajnych przywilejów i kast. — Zwłaszcza w wojsku odczuwać się to daje. Oficerami mogą być tylko członkowie klas wyższych, zaś od służby wojskowej wykupić się można łatwo pewną sumą pieniężną.

W parlamencie były prezydent ministrów Maura i dawny minister Cierva, na czele partji konserwatywnej, uniemożliwiają wszelkie reformy. Tymczasem konflikt między kapitałem a pracą coraz bardziej zaognia się w Hiszpanji, gdzie wojna, dzięki neutralnemu stanowisku kraju, wzbogaciła niesłychanie pewne sfery, które obecnie nie chcą się zgodzić na żadne ustępstwa, lecz stale podnoszą ceny wszelkich towarów.

Żądania robotników, na ogół słuszne, wypaczone zostały przez represje prawicy i nieustępliwość kapitalistów i dały pole bolszewickiej propagandzie.

Na zarządzenia reakcji, idące za tradycją policyjną dawnej inkwizycji, odpowiedziały partje skrajne — utworzeniem jednego bloku antyrządowego i atentatami terrorystycznemi oraz strajkami. Kraj ledwo dyszy, dławiony ciągłym stanem wojennym. Ruch rewolucyjny, przyprowadzonych do rozpaczy mas, rozszerza się i na ludność rolniczą. Prasa nie zajmuje na ogół żadnego stanowiska, powtarzając na kolumnach swych opinje często wrogie sobie.

W takich warunkach potrzeba Hiszpanji silnego rządu, a właśnie brak jej tego. Do szaleństwa roznamiętniona walka partyjna rozrywała parlament hiszpański. Premjer Dato zdołał z początku uzyskać większość, dzięki skupieniu małych partyjek, te jednak rozdzieliły się wkrótce, a Dato stanął wobec opozycji dwóch głównych partji: prawicy Maury, oraz lewicy Melchiadesa i hr. Romanonesa. Nie mogąc wybrnąć z sytuacji, zaproponował królowi rozwiązanie parlamentu, na co król się zgodził.

Grupa lewicowa hr. Romanonesa, Alby, Zamary i Melchiadesa zarzuca premjerowi, że nie zasięgnął wprzód rady przedstawicieli grup parlamentarnych, i żąda rewizji konstytucji, aby zapobiec podobnym wypadkom na przyszłość. Konserwatyści zachowują rezerwę.

Na ogół opinja nie widzi wyjścia z sytuacji, gdyż wybory powtórzą tylko znowu walkę partji. Rząd hiszpański nie jest obecnie zdolny do wybrnięcia z sieci intryg osobistych i partyjnych i bezradnie patrzy na coraz większą ruinę kraju i wzrastające spory społeczne, komplikujące się jeszcze ruchem narodowym katalońskim.

Z komisji sejmowych.

Komisja wodna ukonstytuowała się wybierając przewodniczącym posła Marylskiego (ZNL), zastępcą Bednarskiego (PSL), sekretarzem Daszyńskiego. Poseł Kędzior przedstawił projekt ustawy wodnej opracowany przez ministerstwo robót publicznych oraz zasady uznane przez ankietę, która obradowała w dniach 5 i 8 października. Zasady ankiety oparte są na galicyjskiej ustawie wodnej, według której każda woda płynąca uważana jest wedle prawa rzymskiego za rzecz publiczną. Według zasady pruskiej dzielą się rzeki na państwowe (spławne) i prywatne (wszystkie inne). Komisja uchwaliła wysłać do komitetu redakcyjnego projektu ustawy posłów Marylskiego, Kędziora i Trzcińskiego.

Komisja skarbowo-budżetowa pod przewodnictwem dr Głąbińskiego obradowała nad gwarancjami Towarzystwa Kredytowego Przemysłowego. Decyzję odroczono do przedstawienia statutu. Po dyskusji nad wnioskiem Farbsteina o zmianę ustawy stemplowej uchwalono wezwać ministerjum skarbu do przedstawienia noweli.

Ofiary.

złożone w administr. „Głosu Polskiego".

Dla dziatwy szkoły Nr. 129
Rodzina Fleiszera 150 mk. 530

Na Dom Sierot (Zawadzka 53).
K. L. 50 mk. 531

Na Dom Sierot im. Herca.
N. H. 250 mk. 534

Na Dom Sierot, Północna 33.
N. H. 250 mk. 535
Ira Budzynerówna 50 mk. 512
Jakób Sztajn 100 mk. 551

Na bibliotekę publiczną, Andrzeja 14.
Mieczysław Lenga 60 mk. 539

Na „Kroplę Mleka".
Tenslenka Nusbaumówna 100 mk. 513

Na biednych (do uznania redakcji).
Kresowiec 40 mk. 532
Jakób Sztajn 50 mk. 551

Na „Uzdrowisko".
Felicja Toruńczykówna, otrzymane od p. S. P. 200 mk. 544
A. F. 100 mk. 547

Na „Ezras Ilmim"
Felicja Toruńczykówna, otrzymane od p. S. P. 200 mk. 545

Na „Talmud Torę"—na wpisy.
Felicja Toruńczykówna, otrzymane od p. S. P. 200 mk. 546

Na Dom Starców, Średnia 54.
Helena Steffowa 1000 mk. 548
Norbert i Irena Steffowie 1000 mk. 550

Komunikat.

Dnia 9 października odebrano: 1 kosz z dwiema kłódkami, 10 par białych kalesonów z monogrami J. S., 7 koszul męskich, 1 trykotową koszulę J. S., 1 staniczek, 1 koszulę damską, 2 halki, 7 par damskich majtek, 1 biały woreczek, 107 metrów płótna, 2 sznurówki, 1 poszewkę, 2 koce amerykańskie, 19 szpulek dużych kremowych nici, 9 szpulek czarnych nici, 2 szpulki białych nici, 12 szpulek dużych białych nici.

Wzywa się osoby, którym rzeczy te zostały skradzione o przybycie do Urzędu Śledczego, powołując się na № sprawy 1416|20 B. II. 86—1
Urząd Śledczy.

Odebrano niżej wymienione rzeczy pochodzące z kradzieży: 10 metrów zefiru bronzowego, 1 kurtkę męską koloru oliwkowego, 1 czarny żakiet pluszowy, 2 fartuchy w paseczki, 1 fartuch drukowany i 2 worki.

Wzywa się osoby którym rzeczy te zostały skradzione o przybycie do Urzędu Śledczego powołując się na № sprawy 3425|20 B. II. 89—1
Urząd Śledczy.

Odebrano następujące rzeczy pochodzące z kradzieży: 1 kołdrę jedwabną, 1 podpinkę z literami I. K., 1 poszwę z literami żydowskiemi i gwiazdą, 1 poszewkę z literami D. G. i 1 poszewkę z gwiazdą. Wzywa się osoby, którym wymienione rzeczy zostały skradzione, o przybycie do Urzędu Śledczego powołując się na № sprawy 8410|20 B. II.
85—1 Urząd Śledczy.

PRENUMERATA: Miesięcznie Mk. 70.—. Kwartalnie Mk 210.—. Za odnoszenie dopłaca się Mk. 10.— miesięcznie. Prenumerata przez pocztę miesięcznie Mk. 80.—. Kwartalnie 240.—. Zagranica Mk. 100.— miesięcznie.

OGŁOSZENIA: Zwyczajne: 4.— fen. za wiersz nonparelowy jednoszpaltowy. Drobne: 30 fen. za wyraz, najmniej 6.— Mk. Poszukiwanie pracy 40 fen. wyraz. Nadesłane: przed tekstem 12.— Mk., w tekście 15 Mk. po tekście 8.— Mk. za wiersz nonp. (str. 5 szp.). Nekrologi: 5.— Mk. za wiersz nonp. (str. 5 szp.). Zaręczynowe i ślubne po Mk. 200 po tekście. Za termin druku ogł. i ofiar adm. nie odpowiada.

Redaktor i wydawca Wanda Sachsowa.

W drukarni „Głosu Polskiego" Piotrkowska 86.